

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Infamia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

INFAMIA.

et illic peccare: quando pronuntiant in e. qualiter. & quando, de accusatio. non veras, vel non validas indulgentias. Quomodo absolventes a peccata, & a culpa sint excommunicati, supra, Excommunicatio 49. & in dicta clementin. Religiosi. Si tamen quis a Papa haberet, posset plenarie absolueretur.

23 Si quis habet indultum, quod possit absolui plenarie in articulo mortis, articulus mortis intelligitur presumptus, etiam quod non sit verus: ut quando communiter presumitur, quod quis moriturus sit, tunc potest fieri talis absolutio: & si non moriatur, tunc spirat indultum, & remanet absolutus de factis, usque ad illam horam. Si autem forma indulti dicat, quod consequatur effectum indulgentie in casu quo moriatur, tunc si non moriatur, non consequitur effectum, nec per absolutionem illam spirat indultum, ideo dicat absolvens: absoluo te si hac vice morieris. Idem dic si in forma indulti fiat mentio de vero articulo mortis: quia non consequitur, si non moriatur? quia intentio concedentis est reservare usque ad mortem: secundum d. Fel. post Arch. Flor.

24 FORMA huius absolutionis generalis non est sacramentalis: ideo alij vno modo, alij alio modo faciunt. Si est determinata in bulla, facito illam: si non, vide Sil. & Ta. verbo, indulgentia. quia ibi ponunt, quae tamen mutari possunt per alia verba. Vide Arch. Florent. in 3. part. tit. 10. c. 3. ibi multa circa hoc dicuntur.

INFAMIA.

INFAMIA secundum Panorm. in c. testimonium. de testi. est triplex, videlicet iuris, quae dicitur civilis, canonica, & facti. Prima dicitur, quae irrogatur per sententiam, vel ipso facto in casibus, in quibus iure cavetur duntaxat: ut qui de furto convictus est per sententiam: vel qui pro lucro pugnat in arena. per text. & gl. can. potro. 3. q. 7. Omnis infamis secundum leges, est infamis secundum canones. per text. in can. omnes vero. 6. q. 1. & per Inn.

Et propter hanc infamiam quis repellitur a testimonio: quia fides est fundamentum testimonij. in ca. forus. de verb. signif. in fin. quia iste iuris dispositione privatur.

2 INFAMIA iuris incurritur. Primo si imperator alicui militi aufert insignia, vel aliquem mittat in exilium. ff. de his qui notant, infra. l. quod ait. §. ignominiosa. Secundo. exercendo, & exigendo usuram. c. usuratum. 3. q. 7. Tercio, si quis deprehendatur in adulterio. ff. de ritu nupt. l. palam. vel si contrahat cum duabus, vel simul habet duas. ff. de his qui not. infra. l. quid igitur. & c. nuper a nobis. de bigam. Quarto, per laenocinium, vel prostitutuendo filias, vel nepotes. l. Athletas. ff. eod. tit. Quinto, pugnando cum fera. ff. de postulat. l. 1. & in d. l. Athletas. Sexto, faciendo ludibrium sui corporis ioculando, maxime in ludis periculosis. per glo. l. 2. ff. de his qui not. infam. Et qui bis exercet actum alicuius artis, dicitur talis: ut si mulier bis admisit adulterum, dicitur adultera: secundum Pa. in cap. cum decorem. de vita & honesta. clericor. Et secundum Archid. in can. illud. d. 1. 2. in malis actibus, & delictis, binus actus sufficit ad probandam consuetudinem, quavis Innocen. in d. c. cum decorem. videatur dicere, quod non. Huius questionis decisionem ponit Pan. in cap. fin. de consue. col. 11. & Barto. in l. quibus ff. de leg.

3 Ex confessione delicti in iudicio, non redditur quis infamis infamia iuris, sed requiritur sententia: ut not. Panormitan. in capitulo. at si clericus de iudi.

4 INFAMIA iuris secundum Panorm. in c. Heli. de simo. tollit executionem ordinum, exercitium cuiuscunque dignitatis, & honorem questum, & querendum: ut dicit text. l. infamia. ca. de decurio. Et ideo prelati sententiam non expectet, sed resignet sponte a principio, & sic evitabit infamiam, quae infamia privat dignitatibus, & honoribus citra titulos beneficiales: secundum

dum quod putat Panor. in c. quere-
lam. de iur. iu. & collatio facta infami
ipso iure est nulla, per regulam, infa-
mibus, de regu. iur. lib. 6. & l. 2. c. de di-
gnit. Facit capit. inter dilectos. de ex-
cel. pralat.

3 CONDEMNATVS directè à indi-
ce ordinario de falso commissio in of-
ficio testificandi, est infamis: vt in ca-
pitulo, cum dilectus de ord. cognitio.
circa finem. secus si directè non fuit a-
ctum contra eum, sed vt à testimonio
repelleretur argumen. in dict. capitul.
cum dilectus. Sententia tamen arbitri
non infamat. ff. de his. qui not. inf. le-
ge. quid ergo.

4 SOLVS princeps à sibi subiectis po-
test infamiam tollere, & Papa simili-
liter à suis subiectis directè, secundum
Panor. in c. cum te. de sent. & re iudi.
indirectè autem aliquando Episcopus
dispensat in casibus sibi à iure permis-
sis, vt super infamia adulterij, cum su-
per adulterio dispensat.

5 RESTITVTVS per Imperatorem
non eget alia dispensatione vt promo-
ueatur, secundum Pan. in dicto capit.
eum te. dummodo egerit peniten-
tiam. Idem dic de restituto per Regē
non recognoscentem superiorem. Vel
si crimen fuerit notorium, episcopus
dispensare poterit.

6 INFAMIA canonica per quodcū-
que peccatū mortale incurritur, vt in
c. infames. 6. q. 1. & cum datur perse-
uerantia in crimine, indubitātē repel-
lit ab accusatione, & testimonio: sed
sublato crimine, secus est, vt commu-
niter tenetur. gl. in c. alli qui. 6. q. 1. Pa-
nor. in d. c. testimonium.

7 INFAMIA facti incurritur ali-
quando à crimine, aliquando ex ali-
quo alio, vt quia fuit incarceratus, vel
quia fuit propter crimen à testimonio
repulsus: vt in dict. capit. testimonium.
& alijs multis modis. Vide Tab. ibi.
§. vltim. Vel quando apud graues, &
bonos viros ex aliquo facto infama-
tus est.

8 INFAMIA facti in criminalibus
repellit indubiè à testimonio, & in cau-
sis grauioribus, secundum Bald. nisi

quò ad præsumptionē in alijs admitti
creditur, plus, & minus, secundum
quantitatem infamiae, iuxta text. c. li-
cēt. de proba. Et tollitur hæc infamia
quò ad iuris effectum per emendatio-
nem, cum tollatur per purgationem,
quod minus est, per c. decretū. §. qua-
stion. §. & in cap. cum in iuuentute. de
præsumpt.

9 INFAMIAM non faciunt dicta
paucorum, & leuiū. Et not. quod om-
nis infamis, siue iuris, siue facti, repelli
debet à promotione, siue sit dignitas,
siue ordo, quia portē dignitatis infa-
mibus patere non debent, per regu-
lam, infamibus. de re. iu. lib. 6. nec ta-
les possunt esse indices, vel procurato-
res, per d. regulam, quamuis possint ef-
se arbitri. c. iia. 3. q. 7. Repelluntur ab
accusatione, l. qui accusare. ff. de accus.
& à postulando: l. 1. ff. de postul. Indu-
cit querelam inofficiosi testamenti: l.
fratres. cap. de inoffic. testam. Inducit
purgationem canonicam, si videtur
iudici. capit. veniens. de accus. Et quā-
uis collatio facta talibus ipso iure sit
nulla, per d. regulam, infamibus. tamē
quod debeant priuari beneficio, non
est text.

IN FERNVS.

IN FERNVS damnatorum secun-
dum Tho. 4. sent. d. 45. probabiliter
creditur esse in medio terræ, idē si
quis hoc negaret, non videretur here-
ticus: negare tamen infernum esse, &
Christum ad inferos descendisse, hæ-
reticum esset: quia contra sacram feri-
pturam expressē est. Dicitur enim de
diuine in Euangelio: Mortuus est di-
ues, & sepultus est in inferno, &c. Et
in Symbolo dicitur: Descendit ad in-
feros, & c. Fortē etiam esset hæreticū
perstinaciter tenere Christum non de-
scendisse ad limbum patris, nisi secun-
dum virtutem, & nō secundum essen-
tiam, propter illud Apostoli ad Ephē.
4. Quid est quod ascendit, nisi quia
descendit primū in inferiores par-
tes terræ: idē sicut secundum essen-
tiam verē ascendit, ita anima Christi
secundum essentiam descendit, & hoc